



Desgast generalitzat

CiU ha guanyat, però per menys del que esperava; el PSC ha patinat, ERC aguanta tot i que baixa, igual que el PP, i ICV-EUiA es consolida. L'espanyolista Partit de la Ciutadania ha sorprès amb 3 escons a Barcelona. Les xifres posen sobre la taula tres combinatòries, les mateixes que al 2003.

Sociovergència (85 diputats), reedició del tripartit (70 escons) o pacte CiU-ERC (69 diputats), descartant un govern en minoria de la federació nacionalista. La situació política a Catalunya i a l'estat espanyol, així com el repartiment d'escons, és diferent, però l'aritmètica parlamentària del 2006 ofereix les mateixes combinacions possibles que el 2003.

CiU guanya en escons i en vots.

El debat que es va produir la nit electoral del 2003 sobre qui havia guanyat les eleccions, si Artur Mas, amb 46 diputats, o Pasqual Maragall, amb

42 però amb més vots que CiU, no es va repetir la nit de l'1-N, perquè la federació nacionalista va superar el PSC en 11 escons i en més de 150.000 vots. Tot i que CiU perdia 95.000 vots i se situava en els 928.511, per sota de la frontera psicològica del milió, va obtenir 48 diputats, 2 més que en els comicis anteriors. Tot i la victòria, la federació nacionalista no ha aconseguit el lema de la seva campanya electoral, que convidava a triar entre CiU o tripartit.

És difícil que CiU pugui governar en minoria tota la legislatura, i PSC, ERC i ICV sumen 70 escons, que els donen majoria absoluta.

Montilla perd 5 diputats. L'aposta de l'aparell del PSC per José Montilla, que havia de mobilitzar l'electorat socialista que tradicionalment es queda a casa quan es vota el Parlament, es va saldar amb la pèrdua de 5 escons. Els socialistes catalans es van deixar en el camí 241.000 vots. Fins i tot a Barcelona ciutat van perdre electors. Van sumar 789.767 vots, que es van traduir en 37 diputats, 5 menys que els obtinguts per Maragall el 2003 i 15 menys que el 1999. Els socialistes catalans sumarien amb CiU (85 diputats) i amb ERC i ICV (70 escons), mentre que només amb els ecosocialistes aconseguirien 49 diputats.

ERC aguanta el desgast. La formació republicana va aconseguir una fita en la qual pocs confiaven: mantenir el número 2 en les desenes de diputats. Amb una pèrdua de 130.000 vots, Esquerra va aconseguir 21 diputats, 2 menys que el 2003, malgrat que les enquestes vaticinaven una patacada més gran per als republicans, situant-los per sota dels 20 escons. Amb aquest resultat, els republicans poden sumar tant amb CiU (69 escons) com amb PSC i ICV (70 escons).

El PP compleix. Malgrat que temien que el partit ultraespanyolista Ciutadans - Partit de la Ciutadania els po-

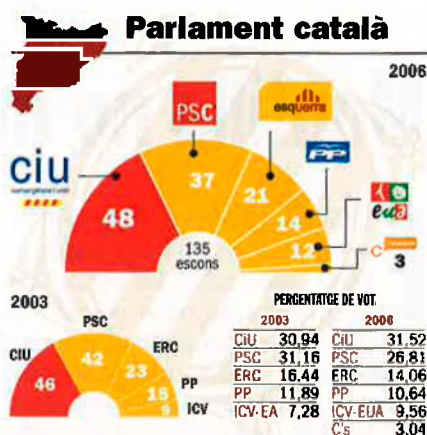


A l'esquerra, Duran Lleida, Mas i Pujol celebren la victòria de CiU als comicis. A la dreta, José Montilla i Pasqual Maragall es mostren victoriosos un cop sabuts els resultats oficials.

gués robar part de l'electorat, els populars també van aguantar l'embranchida. Van perdre 80.000 vots –10.000 menys que els que va obtenir Ciutadans–, però aquest descens només es va traduir en un diputat menys i van passar de 15 a 14. Pel que fa a aliances, tot i que CiU ja va deixar clar que no volia pactes amb el PP, aquestes dues formacions tampoc no sumarien (62).

ICV-EUiA no perd vots. Els ecosocialistes són l'única formació que no només no ha patit desgast pel fet de ser al Govern sinó que a més ha registrat un increment considerable del seu suport. Així, la formació liderada per Joan Saura ha passat dels 241.000 vots del 2003 als 281.000, un increment que s'ha traduït en 3 diputats més. ICV-EUiA comptarà amb 12 escons al Parlament. ICV només podria, i voldria, entrar en un govern presidit pel PSC.

L'antinacionalisme declarat aconseguix 3 escons. La formació que va néixer com a plataforma espanyolista impulsada per Boadella i altres autoanomeants "intel·lectuals" per combatre el nacionalisme i implantar "un bilingüisme real a Catalunya" do-



nà la sorpresa i va aconseguir entrar al Parlament amb 3 diputats, amb 89.567 vots, la majoria dels quals a les demarcacions de Barcelona i Tarragona.

Forta abstenció i vot en blanc. Davant de tots aquests resultats, cal tenir en compte també que 4 de cada 10 ciutadans van decidir no exercir el seu dret de vot, de manera que l'abstenció es va situar en el 43%, 6 punts per sobre de la registrada l'any 2003. Pel que fa al vot en blanc, va superar les 60.000 paperetes i va passar del 0,91% de les eleccions anteriors al 2,03% de l'1-N. A tot plegat cal sumar els 65.000 vots que han obtingut les forces extraparlamentàries que també concorrien a les eleccions.

Gemma Aguilera

Només ICV-EUiA ha guanyat vots i escons. PSC, ERC i PP perden diputats i vots, mentre que CiU ha recuperat dos diputats

La Brunete entra al Parlament

"TV3, toma 3, te vamos a joder", "al Parlamento en castellano" van ser algunes de les consignes que van cridar els prop de 400 simpatitzants que es van atrinxer al quarter electoral de Ciutadans – Partit de la Ciutadania, que va obtenir 3 diputats a la demarcació de Barcelona, sumant a tot Catalunya gairebé 90.000 vots. A l'hotel NH Calderón, el servei de seguretat no deixava entrar més gent, "está todo colapsado", advertien a les desenes de persones que s'hi presentaven tocades les 12 h de la nit. El candidat estava envoltat de mitjans de comunicació catalans, però també d'espanyols vinguts expressament. Hi havia la COPE, Punto Radio, *Abc*, *La Razón* i *El Mundo*, que feien cua per entrevistar Albert Rivera. Aquests mateixos mitjans probablement tindran, a partir d'ara, més interès per assistir a les sessions del Parlament de Catalunya, on trobaran bona carn per cuinar els seus plats. Potser tornaran a aparèixer casos de nens que estudien a Catalunya i que són discrimi-

nats perquè parlen castellà, funcionaris de Valladolid vetats per treballar al país perquè no saben català, etc. Ara Ciutadans tindrà uns altaveus mediàtics molt potents, més potents que els que tenen alguns partits catalans. En les properes eleccions tindran un seient en els debats de TV3 i uns segons en els blocs electorals.

La mateixa nit electoral, el PP de Josep Piqué era menys tingut per la Brunete mediàtica, que només tenia ulls per aquesta formació de principis demagògics que fa bandera d'un ultraespanyolisme que Rajoy voldria per al PP català. Un membre del partit assegurava a aquest setmanari que "els nostres càlculs per a les municipals del 2007 han quedat del tot desbordats, comptàvem amb uns 20 regidors, però ara tenim moltes més aspiracions en ciutats molt importants de Barcelona i Tarragona. Per cert, ha observat que a casa del Carod (a Cambrils) i del Montilla (a Cornellà) hem tret més del 4,5%?".